

VIDA PARROQUIAL

Del 13 al 20 de gener del 2019

* De dilluns a dissabte un grup de voluntaris obren l'església de 10 a 12h del matí. Podem aprofitar-ho per fer una estona de pregària.

* **Confessions:** 30 minuts abans de les misses i sempre que algú ho demani.

* **Catequesi:** Després de les vacances nadalenques, es reprèn la catequesi aquest dilluns 14 i dimarts 15 de gener.

* **Vida Creixent:** Divendres 18 de gener a les 17h. reunió del grup Sant Andreu.

* **A partir d'aquest diumenge** 13 de gener i fins el primer diumenge de Quaresma se suprimeix la missa dels diumenges a les 20h.

* **XIIIè Aplec de Sant Sebastià:** Diumenge 20 de gener a l'ermita de Sant Sebastià, missa a les 10h. i després coca i vi dolç, i actuació dels alumnes de l'Escola de Música de Llavaneres.

* **Jornada Mundial de la Joventut 2019:** Amb solidaritat amb la Jornada Mundial de la Joventut que es celebrarà a Panamà els propers 26 i 27 de gener, es farà una trobada a Mataró de totes les delegacions de joventut de Catalunya el dissabte 26 i diumenge 27 de gener. Per joves entre 14 i 30 anys. Per a més informació i inscripcions: www.jovesij.com

* **Càritas:** L'atenció als usuaris de Càritas, tots els **dijous de 17h. a 19h.** a l'Avda. de les Monges, 44. Mireu d'arribar abans de les 18,45h.

Els qui volem fer donació de roba usada o calçat en bon estat podeu dipositar-ho, a qualsevol hora, en un contenidor que trobareu a la seu de Càritas (Avda. de les Monges, 44).

* **Despatx Parroquial:** Dilluns i dimecres de 18h. a 21h.

Tel. 93 7926144 mail: santandreu473@arqbcn.cat

HORARI DE MISSES:

PARRÒQUIA: Diumenges i festes de precepte 9h. 11,30h.

Dissabtes vespre i vigílies festius: 20h.

Laborables: Dilluns, dimarts, dijous i divendres a les 19h.

Dimecres a les 10h. (capella Germans Franciscans).

ESGLÉSIA DE SANT PERE: Diumenges i Festius a les 13h.

PARRÒQUIA SANT ANDREU DE LLAVANERES

13 gener 2019. Festa del Baptisme del Senyor.

Setmana I durant l'any. Cicle C. nº 2

Lectures: Is 42, 1-4.6-7 Ac 10, 34-38 Lc 3,15-16.21-22

1. QUATRE QUADRES DEL "PINTOR" LLUC

Diu la llegenda que Lluc era pintor. Veritablement el seu evangeli de vegades sembla una pinacoteca plena de llum i bellesa.

La pintura d'avui, *el BAPTISME*, la podem imaginar en una gran sala inicial de l'evangeli, on hi ha quatre quadres summament carregats de significat. Primer, una tela de grans dimensions amb Joan, l'home feréstec del desert. Després, en el lloc central de la sala, un quadre força petit, però que per la seva lluminositat, és el centre de la sala: el baptisme. Continua amb una gran llista de noms, la genealogia de Jesús, que el situa totalment immersit en la terra dels homes. Aquesta sala inicial acaba amb un altre gran quadre ple de contrastos i vigor, la temptació de Jesús.

Totes aquestes pintures l'artista, el contemplatiu Lluc, les pinta lentament, assaborint-ne el misteri, preocupat per copsar el "*coneixement intern del Senyor*" i no tant per si aquest o aquell detall recullen exactitud històrica.

Es diu dels pintors d'icones ortodoxos que pintaven agenollats. Lluc pinta aquestes escenes, programàtiques de la vida de Jesús, amb una profunda reverència, gustant el misteri de Jesús. Nosaltres avui, també amb profunda reverència, ens situem davant del quadre del Baptisme.

2. EL SEGON, EL QUADRE CENTRAL: LA TEOFANIA

Noteu com Lluc ha disminuït al mínim l'escena del baptisme, i fins i tot ha escamotejat que fos Joan qui el bategés. Sembla que a Lluc li fa angúnia un Jesús fent cua a la vora del riu, confós amb qualsevol dels pecadors, enfangat a les aigües del Jordà brutes de tant pecat i de tanta tragèdia humana. El baptisme consagra la pertinença de Jesús al seu poble.

Aquest home que no se situa per damunt, sinó que s'abaixa, que se situa com un de tants menyspreats a causa de llurs pobreses i pecats, que se situa entre la xusma, és proclamat pel Pare el Fill estimat, objecte de la complaença de Déu.

3. QUAN EXPRESSAR DÉU ÉS INEXPRESSABLE

L'evangelista concentra en aquesta escena, que col·loca a l'inici de l'evangeli, el que va ser experiència continuada de Jesús tot al llarg dels anys del seu camí. Pinta una "escena de revelació": una Teofania. Aquest quadre del vestíbul de la nostra pinacoteca estarà pintat amb un estil ben llunyà de l'historicisme "en brut". Ho farà amb estil poètic i mític, el llenguatge més idoni per a explicar l'inexpressable. Ben segur que històricament Jesús en el Jordà tingué una pregona experiència del Pare.

4. DEIXAR CLARS ALGUNS PUNTS CENTRALS

"Mentre pregava", diu el relat de Lc, es dóna una autèntica Pentecosta. El cel que era tancat des de l'expulsió dels primers homes del Paradís, s'obre per deixar baixar l'Esperit. La llarga i antiga pregària, "oh si esquincessis el cel i baixessis" (Is 63,19), ha estat escoltada. I amb el cel obert Déu mateix deixa clara als lectors la confessió de fe pasqual.

Jesús, que s'ha fet del tot com nosaltres en les aigües del Jordà, és:

– **L'home, totalment pres per l'Esperit, l'home espiritual.** La coloma recordava als lectors del s. I a tota la bellesa de la coloma del Càntic del càntics, que és l'esposa, l'amor... A nosaltres ens remet al colom de la pau, la germanor, el trencament de la guerra, de les marginacions i les exclusions... L'Esperit de Déu s'ha possessionat de Jesús.

– **Un home reconegut i consagrat pel Pare com el Fill estimat.** Jesús ha fet l'experiència al llarg de la seva vida de "ser una persona estimada", de saber-se incondicionalment apreciat per Déu, a fons perdut. Ha fet l'experiència d'un

Déu Pare-Mare que s'ha complagut en ell des del fons del seu Cor infinit. La relació de Jesús amb el Pare, confessarà el cristià, és tan íntima que és d'identitat.

L'escena és com una revalidació, abans de començar, de tot l'itinerari de Jesús. Un itinerari que al lector dels dies de Lluc (i dels nostres!) no sempre li resultarà fàcil d'encaixar. És aquest i no un altre qui rep Esperit Sant. És aquest el qui Déu reconeix i consagra com a Messies i Fill.

Francesc Riera, jesuïta.

TOT RECORDANT EL NOSTRE BAPTISME

Quan s'administra el sagrament del baptisme li diem que a partir d'ara serà membre de Crist, **sacerdot, profeta i rei**. I ho serà per sempre.

Sacerdot: unit a Jesús i en la mesura que faci de Jesús el seu estimat, ja no tindrà necessitat de res més per poder saber-se i sentir-se unit íntimament a Déu, el Creador i el Salvador.

Profeta: amb l'evangeli a la mà i en la celebració de l'eucaristia, tindrà tot allò necessari per destriar la voluntat de Déu per a ell o ella i per al món. Disposarà dels punts de referència per trobar el camí de la felicitat i de la realització plena de la seva vocació humana.

Rei: Mai per mai i ni davant de ningú haurà d'acotar el cap, només davant d'aquells o aquelles a qui voldrà servir com el seu Mestre que no ha vingut a ser servit sinó a fer-se servidor. Però serà un acte de llibertat que constituirà el deixeble de Jesús com a fill o filla de l'únic Déu que mereix ser Déu: el Déu Amor sense límits.

Potser el nen o la nena batejada tardarà molt a ser conscient d'aquesta meravella que Déu li regala amorosament i tendrament. És possible també que mai no se n'adoni. Però això no treu que sigui real el que l'església li diu el dia del seu baptisme. I si té la sort que algú li ho vagi recordant en el camí de la seva vida, sens dubte l'ajudarà a ser molt feliç.